

ЗАКОН

О ПРАЗНИЦИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Законом о празницима Републике Српске (у даљем тексту: Закон) одређују се дани празника Републике Српске (у даљем тексту: Република), начин њиховог обиљежавања и празновања од стране грађана, републичких органа и организација, органа јединица локалне самоуправе, предузећа, установа и других организација, и лица која професионално обављају услужне и производне дјелатности.

Члан 2.

Празници у Републици, као републички празници су:

- а) Нова година
- б) Дан Републике
- в) Међународни празник рада
- г) Дан побједе над фашизмом
- д) Дан успоставе Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Члан 3.

Празници из члана 2. овог закона празнују се:

- а) Нова година 01. и 02. јануар
- б) Дан Републике 09. јануар
- в) Међународни празник рада 01. и 02. мај
- г) Дан побједе над фашизмом 09. мај
- д) Дан успоставе Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини 21. новембар.

Члан 4.

Ако други дан републичког празника који се на основу члана 3. овог закона празнује два дана, пада у недјељу, преноси се у понедјељак.

Члан 5.

(1) У дане празника Републике не раде републички органи и организације, органи јединице локалне самоуправе, предузећа, установе и друге организације и лица која професионално обављају услужне и производне дјелатности.

(2) Влада Републике ће одредити који републички органи и организације су дужни да раде и у дане празника Републике и у ком обиму.

(3) Начелник општине односно градоначелник ће одредити која су предузећа, установе и друге организације са подручја јединице локалне самоуправе, ради задовољења неопходних потреба грађана, дужни да раде и у дане празника Републике и у ком обиму.

Члан 6.

Статутом јединице локалне самоуправе може се одредити и један дан – празник, као радни дан, који се слави на подручју јединице локалне самоуправе.

Члан 7.

Празници у Републици, као вјерски празници су:

- а) Православни Божић
- б) Католички Божић
- в) Курбан Бајрам
- г) Православни Велики Петак
- д) Православни Васкрс
- ђ) Католички Велики петак
- ж) Католички Ускрс
- з) Рамазански Бајрам

Члан 8.

(1) Вјерски празници из члана 7. овог закона празнују се по два дана, први и други дан празника, с тим да се православни Божић и католички Божић празнују на Бадњи дан и дан Божића.

(2) Православни велики петак и католички Велики петак празнују се по један дан.

(3) Вјерници православне, католичке и исламске вјероисповијести, имају право на плаћени изостанак с радног мјеста у те дане.

(4) Грађани имају право на плаћено одсуство с посла, по властитом избору до два дана у току календарске године, на дане својих осталих вјерских празника.

Члан 9.

(1) Влада може својом одлуком одредити обиљежавање и других датума, уважавајући историјско, културолошко и традиционално наслеђе конститутивних народа Републике Српске.

(2) Датуми из става 1. овог члана су радни дани.

Члан 10.

Правна лица, одговорна лица у правном лицу и лица која професионално обављају услужне и производне дјелатности, чине прекршај уколико раде у дане републичких празника.

Члан 11.

За прекршај из члана 10. овог закона казниће се:

правно лице - новчаном казном од 2000 КМ до 15000 КМ;
одговорно лице у правном лицу - новчаном казном од 150 КМ до 2000 КМ и
лица која професионално обављају услужне и производне дјелатности - новчаном казном од 500 КМ до 1500 КМ.

Члан 12.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о славама и светковинама („Службени гласник Републике Српске“, број 19/92).

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01- 583 /07
Датум: 30. март 2007. године

**ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Мр Игор Радојичић